No. 1055 Zaterdag 12 Maart 1904. 21ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 11 Maart

De Districtmeesters.

Het eerste artikel der nieuwe begrooting geeft reeds veel stof tot spreken. Wij lezen daar o. a.:

a. traktementen.
2 districtmeesters, 1 à *f* 3,200.— en 1 à *f* 2,000 ....*f* 5,200.
b. toelagen:
vergoeding voor huishuur aan 2 districtmeesters, à *f* 400 ......*f* 800.
fouragegelden aan idem, à *f* 300— *f* 600.

Hieruit moeten wij besluiten, dat het plan bestaat het getal der districtmeesters, dus ook van de districten, van 4 op 2 te brengen en dat een der twee districtmeesters aan traktement *f* 3,200 en aan toelagen *f* 700, te zamen derhalve *f* 3,900 zal ontvangen; de andere aan traktement *f* 2000, aan toelagen eveneens *f* 700, dus te zamen *f* 2,700.

Zooals men weet ontvangt thans iedere districtmeester *f* 800 als toelage voor het beheer over één district.

In den Toelichtenden Staat op de Begrooting van 1903 zeide reeds de Gouverneur:

> Deze bezoldiging kan in de meeste gevallen niet evenredig worden gedacht aan het werk, dat de districtmeester moet leveren,— en kan in verband hiermede het volgende worden gemeld.
>
> Bij de opheffing van het ambt van districtscommissaris in het jaar 1871 werd aan de toen weder ingestelde betrekking van districtmeester eene toelage van *f* 800 verbonden.
>
> Was het reeds toen — met het oog op het verschil in uitgestrektheid en bevolking van de onderscheidene districten niet goed verdedigbaar, dat aan elken districtmeester een even groote bezoldiging werd verleend,— het zou thans bepaald ondoenlijk wezen nu de werkkring van den eenen districtmeester, na verloop van 30 jaren tijds, zoo verbazend veel omvangrijker geworden is dan die van den anderen. Vooral is dit het geval met de mate van arbeid, die van de districtmeesters van het 2e en 3e district wordt gevorderd.
>
> Gelijk bekend, is de districtmeester hulpambtenaar van den burgerlijken stand. Weet men nu, dat in 1871 in het
>
> | 2e district | 3e district. |
> |---|---|
> | aangiften. | |
> | 74 geboorte | 100 geboorte. |
> | 34 overlijden | 23 overlijden |
>
> werden gedaan,
>
> en in 1901
>
> | 2e district | 3e district |
> |---|---|
> | aangiften. | |
> | 216 geboorte | 228 geboorte. |
> | 74 overlijden | 84 overlijden |
>
> terwijl in het eerstgemeld jaar in het 2e district *geen* en in het 3e district *een*, in 1901 daarentegen respectievelijk 22 en 23 huwelijk werden voltrokken, dan is daarmede de groote toename van werk voldoende aangetoond.
>
> De districtmeester is ook belast met het aangaan van contracten bij het uitgeven van terrein in huur, het opmeten en aanwijzen van de aldus afgestane terreinen, en eindelijk met de inning van de huurpenningen. Met hoeveel moeite dit laatste gepaard gaat, mag wel als bekend worden verondersteld, en zoo zal wel aan niemand nader behoeven te worden aangetoond, hoeveel zwaarder de dienstaak van de beide gemelde districtmeesters geworden is, zoo hij weet, dat, terwijl in 1871 in het 2e district hoogstens een honderdtal en in het 3e district zeer enkele personen terrein in huur bezaten, daarvoor thans respectievelijk 910 en 292 gelezen moet worden.
>
> Voegt men er ten slotte aan toe, dat de districtmeester ook belast is met de zorg voor eene goede politie, waartoe politiedienaren te zijner beschikking en onder zijn toezicht zijn gesteld, en houdt men in het oog, dat door de vestiging van zoovele personen met hunne gezinnen op de afgestane terreinen het politietoezicht omvangrijker werd, dan zal het wel van zelf duidelijk worden, dat ook in dit opzicht de taak van beide districtmeesters aanmerkelijk is verzwaard.
>
> Ook de werkkring van de districtmeesters van het 4e en 5e district is natuurlijk in de verloopene 30 jaren uitgebreid. De tegenwoordige bezoldiging voor den districtmeester van het 5e district wordt echter voldoende geacht, in verband waarmede die van den districtmeester van het 4e district naar verhouding te hoog schijnt. Na het vorenstaande zal het wel duidelijk wezen, dat de bestaande toestand eene wijziging behoeft en kan ondergeteekende berichten, dat het in zijn voornemen ligt zoodanige wijziging, zoo spoedig hij omtrent de meest geschikte wijze om tot eene goede regeling van de zaak te geraken, tot een besluit zal zijn gekomen, voor te stellen."

Tot zooverre de Toelichting op de begrooting van 1903.

Resumeerende komen wij tot de volgende conclusies.

De bezoldiging, een toelage van *f* 800 per district, is in de meeste gevallen niet evenredig aan het werk.

De tegenwoordige bezoldiging voor den districtmeester van het 5e district wordt echter voldoende geacht, die van den districtmeester van het 4e district naar verhouding te hoog.

Deze bezoldiging moet dus billijkerwijze verminderd, terwijl die der districtmeesters van het 2e en 3e district dient verhoogd te worden.

Zoo stonden dus de zaken in 1903.

Wat stelt nu de Gouverneur voor in de begrooting van 1905? Het 4e en 5e district zal tot een West-district vereenigd worden.

Het 5e district was voldoende bezoldigd, het 4de te hoog, samengeteld moest de toelage voor het West-district derhalve nog geen volle *f* 1600 bedragen. En toch wordt er voor den districtmeester van het West-district aan traktement *f* 2000, aan toelage *f* 700; te zamen derhalve *f* 2700 uitgetrokken.

Wat geeft nu aanleiding tot deze verhooging?

De Gouverneur verklaart in den Toelichtenden Staat der nieuwe Begrooting: aan hetgeen in 1903 gezegd is, kan slechts dit worden toegevoegd, dat de werkzaamheden van de districtmeesters sinds zeker niet verminderd zijn,— integendeel spoedig zeer zeker nog zullen toenemen, wanneer het bij den Raad in behandeling zijnde ontwerp tot oprichting van eene koloniale postspaarbank eventueel tot uitvoering zal zijn gekomen."

Doch deze nieuwe vermeerdering van werkzaamheden is niet de eenige reden der buitengewone verhooging. De bezoldiging moet ook zoo worden geregeld dat „de betrekking als een zelfstandige, en niet als nevenbetrekking zou worden vervuld." M. a. w. de bezoldiging zal moeten worden

Feuilleton.

LOSSE GREPEN
— UIT —
CURAÇAO'S VERLEDEN.

V.

Het Beleg van Curaçao in Februari 1804 onder den Engelschen Commandant J. BLIGH.

9)

Dinsdag 31 Januari 1804 des morgens te half zeven uur verscheen het kleine Engelsche smaldeel voor de haven. Het bestond uit een fregat, een corvet en een golet. (1) Een uur later zond het commandantschip *Blanche* een sloep met een parlementair aan wal. Daar de militaire wachten nog niet alle posten bezet hadden, noch de leden van den Raad, in der haast opontboden, waren verschenen, vonden de beide commissarissen, tevens om te voorkomen, dat de vijandelijke „officier de situatie onzer batterijen als anderzins zoude ontwaar worden," het minder raadzaam den Engelschman ten gouvernementshuize te ontvangen en begaven zij zich naar 's lands fregat *Kenau Hasselaar*, om daar zijn komst af te wachten.

Bij hun terugkomst vonden zij de Raadsleden G. DUIJCKINK, L. SCHLEMM en B. A. CANCRIJN, en gaven hun kennis, dat de vijand het eiland opeischte en twee uur bedenktijd gegeven had. Doch terstond hadden zij hem geantwoord, „dat zij hun plicht kenden en daarnaar zouden handelen en in geenen deele in de propositiën van den commandant van voornoemd Esquader konden treden."

Vast besloten Curaçao voor de Kroon van Engeland te veroveren, slechts luttele tegenweer verwachtend, richtten de beide oorlogbodems tegen 9 uur hun koers naar het Westen tot voor de Piscadera-baai, gelegen tusschen de tweede en de derde berg der *Drie Gebroeders*. Bijna zonder slag of stoot werd het daargelegen fort, dat slechts een bezetting van 13 man, nagenoeg zonder ammunitie, binnen zijn muren had, overmeesterd. Deze manschappen wisten door een overhaaste vlucht hun leven te redden. Een troep van 120 matrozen en 70 mariniers (2) door den vijand aan wal gezet, trok van daar stadwaarts, overal langs den weg de sporen van plundering en brandstichting achterlatend, zoodat den bewoners der *Overzijde* de schrik om het hart sloeg, en zij hun huizen ontvluchtten, in der haast het kostbaarste, wat te redden viel, met zich voerend. De Engelsche officieren sloegen hun kwartier op ongeveer ter hoogte van het tegenwoordige *Plantersrust* op de plantage genaamd de *Rooden Weg*, destijds bewoond door den Heer JASPER DE VEER, en op *Sjarro*, een tuintje, dat het eigendom was van Pastoor PIROVANO (3). Voor nog de avond gevallen was, en zonder iemand het verhinderen kon, had de vijand bezit genomen van de forten *de Wreker* en *Waakzaamheid* op den berg aan de Noordzijde van den weg op de plantage *Welgelegen* van den Heer JOHN VAN DER MEULEN, (4) waar hij vier kanonnen in stelling bracht om de stad te beschieten.

* *
*

Inmiddels had het Bestuur aan de 1ste Compagnie artillerie der onlangs opgerichte Nationale Garde, onder commando van kapitein JULIUS PONTILIUS, opgedragen de twee batterijen te bezetten op het Rif genaamd *Punto Bravo* aan den lijhoek der haven (5). Deze batterijen waren bestemd, om vijandelijke schepen het binnenkomen in de haven te beletten. Daarom was het geschut naar de zeezijde gericht. Van de landzijde in den rug was men volstrekt zonder eenige dekking. PONTILIUS zag terecht in, dat nu de vijand reeds tot aan den Rooden Weg genaderd was, de positie op het Rif zeer gevaarlijk en aan een overrompeling langs de *Kreek* (het Rif-

(1) Aldus schrijft B. SEÑOR in de reeds meermalen genoemde *Memorial der geschiedenisse op 't Eyland Curaçao.* M. D. TEENSTRA spreekt van twee linieschepen en twee fregatten. Daar het *Memorial* in de aanteekening over het beleg tamelijk uitvoerig en zeer nauwkeurig, en de schrijver tijdgenoot en ooggetuige was der gebeurtenissen, die hij verhaalt, zal het *Memorial* met de *Notulen van den Raad*, enz. de voornaamste bron zijn van ons verhaal.

(2) Aldus de opgave van BOSCH en TEENSTRA.

(3) *Memorial*, pag. 12 en *Requesten*, 20 nov. 1804.

(4) *Sent. & Resol.* 1804, No. 19.

(5) *Sent. & Resol.*, 1804, No. 17. — Het tegenwoordig Riffort, begonnen in het jaar 1827, werd eerst in Mei 1831 voltooid.

een: „toekenning van zoodanige inkomsten, dat de functionarissen een onafhankelijk bestaan daaruit kunnen trekken en daardoor in staat zullen wezen zich geheel aan de veelzijdige en drukke bezigheden aan het ambt verbonden te wijden."

Dit laatste motief slaat door. Eerst dan, wanneer de ambtenaren voldoende gesalarieerd zullen worden, zoodat zij van hun betrekking kunnen leven, kan men vorderen, dat zij stiptelijk de verplichtingen aan hun ambt verbonden ook nakomen.

Wat mag men van een districtmeester met ƒ800 toelage eigenlijk verlangen? En toch wordt aan deze ambtenaren een zeer gewichtig ambt opgedragen, zij zijn als de gezaghebbers van de buitendistricten.

Ons dunkt het onmogelijk al de werkzaamheden aan de betrekking verbonden goed te vervullen voor de luttele som van ƒ800. Noodgedwongen zal zoo'n districtmeester derhalve slechts half werk kunnen leveren. En dan komt het ons voor, dat het juist in dezen tijd van bezuinigen plicht is van het Bestuur te zorgen, dat er vol werk wordt geleverd voor het geld. Aan half werk heeft men niets, het geld is zoo goed als nutteloos weggeworpen. Dit moet nu juist uit zuinigheidsbeginsel worden vermeden.

Alleszins billijk schijnt het ons derhalve toe, dat de bezoldiging der districtmeesters vermeerderd zal worden, omdat het Bestuur hen daardoor in staat stelt hun vele werkzaamheden getrouw te verrichten.

Aan meer bevoegden laten wij de beslissing over, of de werkzaamheden van den districtmeester van het West-district, d. i. het 4e en 5e district te samengenomen, voldoende zijn om de bezoldiging op ƒ2700 te stellen.

Een minder bedrag kan echter aan een districtmeester moeilijk gegeven worden, wil deze zijn prestige, zijn onafhankelijkheid bewaren en zich ten volle aan zijn ambt wijden kunnen.

Echter zou dit district kunnen worden uitgebreid en de meerdere werkzaamheden de verhoogde bezoldiging goed maken.

Verder stelt de Gouverneur voor het 2e en 3e district te vereenigen tot één Oost-district.

De districtmeesters dezer beide districten hebben „veelzijdige en drukke bezigheden" en worden veel te weinig betaald. In plaats van te zamen ƒ1600 te ontvangen, zal voortaan *één* districtmeester van het Oost-district bezoldigd worden met een traktement à ƒ3,200 en een toelage van ƒ700, samengesteld dus met de som van ƒ3,900.

Waarom deze districtmeester zooveel meer ontvangt dan de andere, verklaart de Gouverneur aldus: „Bij deze samenstelling is niet uit het oog verloren, dat—bij weinig verschil van gebied — het Oost-district eene veel dichtere bevolking zal hebben dan het West-district, en overwogen of die ongelijkheid kan worden ondervangen door laatstgenoemd district een grooter gebied te geven en daardoor meer gelijkheid in het bevolkingscijfer van beide districten te brengen. Maar het bezwaar, dat dan ontstaat, dat het West-district eene ongewenscht groote afmeting zou verkrijgen, deed naar een middel omzien om aan de gerezen moeielijkheid gemoet te komen. Dat middel schijnt hierin gevonden, dat aan den districtmeester van het Oostdistrict eene hoogere bezoldiging zal worden verleend."

Voor meerder werk, meer geld. Zeer juist. Maar heeft nu het Oostdistrict niet een *ongewenscht groote afmeting?* Dicht bevolkt, aan weerszijden van de stad gelegen, is dit bijna onmogelijk door *één* districtmeester te besturen. Het 2e district zooals het nu is, dunkt ons reeds uitgebreid genoeg. Liever zagen wij de stad tusschen beide districten in liggen en de haven, denkbeeldig doorgetrokken, als scheiding buiten de stad tusschen Oost- en West-district. Indien er toch maar twee districten komen, dan liever het grootste als West-district en niet als Oost-district. Waarom? Omdat er altijd verkeer is naar de stad van weerszijden, de districtmeester kan derhalve altijd zooveel mogelijk in het midden van zijn district bij den weg naar de stad wonen, zoodat van alle deelen van zijn gebied dagelijks de meeste menschen langs zijn huis gaan. Maar als de bewoners van 't tegenwoordige 3de district de stad door moeten om naar hun districtmeester in het 2e te komen, zullen zij nog veel eerder op de secretarie in de stad klaar kunnen komen.

Ten slotte zegt de Gouverneur: „Het zijn (echter) niet uitsluitend bestuursbelangen, die hier den doorslag geven, maar vooral ook die van de geadministreerden zelven."

Zijn de arme buitenlui er mede gebaat, wanneer er slechts 2 districten zullen wezen?

Het antwoord op deze vraag zal „vooral" den doorslag geven.

Bij de nieuwe indeeling der districten, zullen er ook wel nieuwe verordeningen komen voor het beheer.

Tot dusverre weten wij hieromtrent nog niets. Wanneer de districtmeesters geregeld, iedere week of iedere veertien dagen, alle streken van hun district bezoeken, wanneer de aangiften gemakkelijker worden gemaakt bijv. wanneer bevoegdheid wordt gegeven aan allen, die dichter bij de stad wonen, ook hun aangiften te doen en de noodige permissie te vragen in de stad aan daartoe aangewezen beambten, of wanneer de vastgestelde termijn, waarin dit geschieden moet, zal worden verlengd, kan het misschien uitvoerbaar worden, het geheele eiland Curaçao in 3 districten te verdeelen. Blijft echter het opvolgen der verschillende formaliteiten, zooals nu, dan is één West- en één Oost-district zeer bezwaarlijk voor de arme bevolking.

Het aangegeven plan is ons derhalve nog niet duidelijk genoeg en geeft ons geen voldoende waarborgen, dat er *vooral* op de belangen der arme bevolking is gelet. Het samenvoegen van het 2e en 3e district komt ons niet gemotiveerd voor en stuit op groote bezwaren. Verhooging van bezoldiging voor de districtmeesters dunkt ons echter een onafwijsbare eisch te wezen.

JAPAN.

Het keizerrijk Japan, bestaande uit de groote eilanden Jeso, Nippon, Sikok, Kioesjioe en Formosa, benevens talrijke kleine (waaronder de Lioekioe-eil. en de meeste Koerilen), is ongeveer even groot als Groot-Brittanje en Ierland en telt een nijvere bevolking van een 50 millioen zielen.

Vóór ruim 30 jaren sloten de Japanneezen zich nog streng van het buitenland af. Het feudale stelsel was er in vollen bloei, zooals in de 13de eeuw in Frankrijk en andere landen van Europa. Maar in 1871 werd de macht der leenmannen (daimio's) gebroken en van dat jaar dagteekent dan ook de wonderbare ontwikkeling van de Japansche monarchie.

Die ontwikkeling behoort ongetwijfeld tot de merkwaardigste gebeurtenissen der 19e eeuw. Japan heeft niet alleen, evenals China en andere Oostaziatische rijken, enkele elementen der Westersche beschaving overgenomen en als bonte lappen op een ouden rok genaaid, het heeft veel meer een geheel versmeltingsproces doorgemaakt en is werkelijk in den vollen zin des woords een moderne staat geworden. In plaats van de geheimzinnige Mikado- en Sjogoendom bestaat er thans een constititioneel keizerrijk met kamers en volksvertegenwoordiging, met algemeen kiesrecht, parlementsdebatten en ministerieele crisissen, met politieke pers en partijstrijd, met alles wat daarmee samenhangt. De oude ridderlijke Samoeris in hun tooverachtige ijzeren uitrusting zijn verdwenen en in hun plaats marcheeren op de maat der moderne muziek de naar Fransch en Duitsch voorbeeld geüniformeerde en gedrilde bataljons. Epauletten dragende officieren komandeeren op het exercitie-plein, veldmaarschalken en generaals in met goud afgezette uniformen rijden bij de manoeuvres voor het front der troepen. Algemeene dienstplicht, kazernen, officierscasino's, en wat dies meer zij, zijn in Japan reeds zóó ingeburgerd, of het nooit anders geweest was. De Japansche vloot is ook geheel en al veranderd en kan met iedere andere, wat qualiteit van pantserschepen, snelvuurkanonnen en torpedobooten betreft, wedijveren.

De oorlogshavens zijn Jokosaka, Koere, Sasebo en Maisoeri. Jokosaka, niet ver van Jokohama, heeft groote dokken en werven, waarop thans een pantserschip van 15,000 ton en een kruiser van 9000 ton gebouwd worden; de dokken, waarvan het grootste 735 voet lengte heeft, zijn modern ingericht, de werkplaatsen leveren wapens en alle verdere materiaal. Koere ligt bij Hirosjima, aan de binnenzee, het bezit twee dokken, een geschutgieterij en twee fabrieken van pantserplaten. Sasebo (op de kaarten meest Sasebo geschreven) ligt tusschen Nagasaki en Sjimonoseki, aan de straat van Korea; het is het steunpunt van het sterkste Japansche smaldeel, dat van hier uit kruistochten maakt door de Gele Zee. Het heeft groote depôts voor kolen, proviand en uitrusting, en ketel- en machinefabrieken. De oorlogshaven Maisoeri, tegenover Vladivostok gelegen is tot heden nog van minder belang.

Ook het binnenlandsch bestuur, post-, gerechts- en plitiewezen zijn

---

water) bloot stond. Hij liet daarom nog denzelfden avond twee kanonnen omdraaien en op het kamp der Engelschen richten. Tegelijk verzocht hij de Commissarissen om eenige infanteristen of ten minste eenige geweren voor zijn manschappen, om dien nacht posten te kunnen uitzetten. Maar noch het een, noch het ander kon gemist worden. Zijn eigen kanonniers, enkel met de sabel gewapend, betrokken dus de wacht.

Den volgenden morgen [1 Febr.] rapporteerde hem de luitenant MICHEL, dat alle bewoners, zelfs onze troepen de *Overzijde* verlaten hadden. Verder gaf hij hem de instructie, dat wanneer het hem onmogelijk werd, de batterijen langer te behouden, alvorens ze in de macht des vijands te laten, hij eerst de kanonnen behoorlijk moest vernagelen, ze van de rolpaarden afwerpen en het kruit, enz. naar de hoofdforteres overbrengen.

Inderdaad de positie van PONTILIUS was vrij kritiek. Nu de geheele Overzijde in de macht der Engelschen was, kon hem zelfs de kans om te retireeren worden afgesneden, daar de vijand, achter de huizen gedekt, zelfs met klein geweer al zijn manschappen op de batterijen kon wegschieten, zonder dat men met de kanonnen iets tegen hen zou kunnen uitrichten.

Om het morren zijner ondergeschikten tegen te gaan en op stellige verklaring van MICHEL, dat het volk aan den Rooden Weg en op den berg van *Cortijn* allen Engelschen waren, gaf hij bevel eenige schoten op hun kamp te lossen, die een goede uitwerking hadden. Om die reden, en ook omdat hij zich niet kon voorstellen, dat de vijand zijn schepen aan een kanonnade vóór de haven zou blootstellen om deze met geweld binnen te komen, liet hij een derde kanon omzetten, toen opeens een ordonnans met het bevel kwam onmiddellijk het schieten te staken.

Op dat verbod zond PONTILIUS terstond een onderofficier ten gouvernementshuize, om te vernemen, wat hij dan eigenlijk wél moest doen met zijn batterijen. Het antwoord luidde, elk half uur één schot te lossen. (6) Middelerwijl waren de Engelschen evenmin het antwoord schuldig gebleven, en werd het Rif door hen hevig onder vuur genomen, zoodat PONTILIUS wel begreep, dat hij met elk half uur één schot te lossen, volstrekt geen nut kon stichten. Daarom zond hij opnieuw een bode om betere, zoo mogelijk schriftelijke orders. Nu echter de kanonniers wederom werkeloos stonden, begonnen zij opnieuw te morren en verdrietig te worden. En er was reden voor. Niet alleen het gevaar van het bombardement duchtte men. Reeds werd de vijand bij *Mundo nobo* aan de zijde van het Rifwater opgemerkt. PONTILIUS waarschijnlijk als vreemdeling (hij was van *Stockholm* geboortig) niet voldoende met de straten en steegjes dezer wijk bekend, vroeg zijn manschappen of de Engelschen aan de *Overzijde* en in de huizen in de buurt *Cartagena* konden komen, zonder door hen op het Rif gezien te worden, hetgeen allen bevestigend beantwoordden. Met behulp van zijn kijker kon hij echter slechts negen Engelschen bij *Mundo nobo* waarnemen, waarmede hij zijn manschappen wilde geruststellen. Doch hij stond reeds alleen en verlaten. De manschappen waren reeds bij het pontje, op het punt om te ontvluchten.

Daar ook toen nog niet ('s morgens 11 uur) de onderofficier met zijn orders was weergekeerd, en niet wetend, wat anders aan te vangen, gaf hij bevel in tijds de kanonnen te vernagelen en het kruit enz. in veiligheid te brengen. Op het uiterste oogenblik kwam echter de regeeringscommissaris A. DE VEER dit verhinderen. Maar de arme PONTILIUS moest het ontgelden.

Als verdacht van verraad, en ontrouw aan zijn plicht werd hij op het oorlogsfregat *Kenau Hasselaar* in arrest gebracht (7). In diens plaats voerden gedurende de overige dagen van het beleg de luitenants der marine J. DOMINICUS en N. P. BLOMMENDAL het bevel over *Punto Bravo* op het Rif tegen een vergoeding van 2 peso's daags ieder. (8). Ook de volgende dagen waagde de vijand zich evenmin aan een overrompeling dezer batterijen, hetgeen wel eenigszins onverklaarbaar, zeker geen bewijs van zijn moed was. Gelijk het raadslid L. SCHLEMM later ter verdediging van PONTILIUS aanvoerde, was de geheele Overzijde dien dag tot aan den 14n. Februari ten prooi aan een handvol vijanden, die gemakkelijk van daar uit naar de twee batterijen hadden kunnen overgaan, dewijl het Rifwater daartusschen geen twee voet diep en nauwelijks een pistoolschot breed is (9). Wel schijnt het Rif ook later nog hevig beschoten te zijn, want nog den 16n. Febr. werd hier van een der burgers JAN JACOB MEIJER de voet afgeschoten en in zee geslingerd (*Memorial* p. 14).

(*Wordt vervolgd*)

P. A. EUWENS.

---

[6] Dit bevel zou waarlijk onbegrijpelijk zijn, zoo het niet in het groot gebrek aan ammunitiën, vooral kanonkogels, [*Public.* 1803, No. 19 & 28, id. 1804, No. 10] een redelijke verklaring vond.

(7). *Sent & Resol.* 1804 No. 17. De verdenking van verraad werd nog verzwaard, daar, gelijk men zeide, een jonge slaaf PIERRE van PONTILIUS op de batterij van het Rif was gezien en vervolgens naar den vijand was overgeloopen. Vandaar dus zware vermoedens van verstandhouding met den vijand. Uit de verklaringen afgelegd in den krijgsraad op den 8 en 14 Maart bleek echter, dat deze slaaf reeds 2 dagen vóór de komst der Engelschen was ontvlucht en niet meer bij zijn meester was teruggeweest. Bij vonnis van 24 Maart (door den Raad den 29 Maart bevestigd) werd PONTILIUS — in aanmerking genomen 1o. dat hij klaarblijkelijk niet uit een verraderlijk oogmerk had gehandeld, doch alleen uit vrees en onkunde, en 2o. om reden zijner langdurige detentie — eenvoudig gestraft met degradatie van zijn post als kapitein in tegenwoordigheid van het corps officieren en hij als gewoon soldaat bij een der Compagniën der „Nationale Guarde" ingedeeld, Hoogwaarschijnlijk deelde hij later in de algemeene amnestie van den 5en Juni van datzelfde jaar.

(8). *Notulen.* 22 Maart 1804.

(9). *Notulen.* 29 Maart 1904.

geheel op z'n Europeesch en Amerikaansch gewijzigd. De handel neemt van jaar tot jaar toe. De industrie staat met de Europeesche op eenzelfde hoogte en is thans op bijna elk gebied haar mededingster. Machtig ontwikkelt zich ook, dank de rijke kolen- en ertsschatten, de Japansche ijzerindustrie, zoodat Japan op dit gebied zich weldra van het buitenland onafhankelijk kan maken. De staatsfabrieken in Kobe vervaardigen reeds locomotieven, die 27% goedkooper zijn dan de ingevoerde, en goede waggons voor de spoorwegen.

De zeven groote ijzerfabrieken van Osaka leveren spoorstaven en staalplaten, de nieuwe groote fabriek in Yawa-tamoera, in het noorden van het even kolenrijke eiland Koesjioe, scheepspantserplaten en al de benoodigdheden voor groote staal- en ijzerbouwwerken. In bijna alle groote steden vindt men electrische verlichting en worden electrische trams aangelegd. In het geheel bezit Japan reeds vierhonderd industriefabrieken, die onder benuttiging van waterkracht en electriciteit werken. Met juisten blik hebben de stichters van het moderne Japan de algemeene volksontwikkeling en de wetenschap als den grondslag en drijvende kracht ook der stoffelijke ontwikkeling erkend en daarom het Europeesch onderwijswezen en schoolsysteem, van af de universiteit tot de bewaarschool, op den vaderlandschen bodem verplant. Van af 1870 tot 1899 werden 30.000 scholen gesticht met zeven tot acht millioen kinderen. De algemeene leerplicht is sedert 1880 ingevoerd. In het begin had Japan bijna uitsluitend Europeesche leerkrachten, thans voorziet het zelf reeds zijn universiteiten, polytechnische-, handels-, industrie-, landbouw militaire- en marinescholen. Reeds hebben een groot aantal Japansche geleerden ook in het buitenland naam gemaakt.

En dat alles — het zijn slechts eenige losse trekken — in minder dan een menschenleeftijd! Geen wonder, dat **de Japanneezen trotsch zijn op hun** werk. Het is de eerste groote staat in het verre Oosten, die de Europeesche beschaving geheel in zich heeft opgenomen en zich met wonderbare energie en volharding, zelfstandig verder ontwikkeld heeft.

Ingezonden Stukken.

In de in het vorige nummer van dit Blad voorkomende annonce der „Curaçaosche Maatschappij" is eene drukfout geslopen. Achter „Mangoplanten, *zaailingen*" toch staat vermeld: „per 1 st." *f* 2.50. Dit laatste moet zijn „per *12* st. *f* 2.50." 't Spreekt van zelf, dat *geënte* planten uithoofde van de meerdere moeite, welke er aan besteed is, veel duurder moeten zijn dan zaailingen, dat zijn eenvoudig zonder meer uit zaad gekweekte planten, zoogenaamde wildstammetjes. Naar ondervindingen in de laatste jaren in de Engelsche W. I. koloniën opgedaan, zijn geënte planten verre te verkiezen boven zaailingen.

Immers in 't algemeen is bewezen, dat de uit zaad gekweekte, niet geënte mango vruchten van *minder kwaliteit* geeft dan de moederplant. De geënte boom daarentegen zal dezelfde vruchten dragen als de boom, waarvan de ent is genomen. Natuurlijk wordt die ent steeds van een boom genomen, die vruchten van de beste kwaliteit draagt. De geënte plant heeft bovendien nog dit voor, dat ze 1 á 2 jaren eerder draagt dan de zaailing. Zoover ondergeteekende bekend is, zijn er tot nog toe in deze kolonie weinig of geen proeven genomen met geënte mango's. Volgens zijne bescheidene opinie zou eene proefneming in deze richting zeer aanbevelingswaardig zijn, te meer, nu de „Curaçaosche Maatschappij" in de gelegenheid is verschillende planten uit te kunnen laten komen van Trinidad.

Curaçao, Maart 1904.

G. B. DUSSEL.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Tentoonstelling

Wij herinneren den inzenders aan het verzoek van het Bestuur om einde Maart op te willen geven, wat ingezonden zal worden. Deze regeling is allernoodzakelijkst, omdat anders onmogelijk een bereking kan gemaakt worden omtrent plaatsruimte, rangschikken en indeelen der voorwerpen.

Alles behoeft nog niet gereed te zijn, maar men moet opgeven, wat men zal inzenden en zooveel mogelijk de afmetingen daarbij voegen.

Tevens verzoekt ons het Bestuur der „Cur. Maatschappij" te willen mededeelen, dat door de Directiën of Reederijen van onderstaande stoomboot- en scheepvaartlijnen op de vrachtprijzen voor artikelen, bestemd voor de a. s. Kol. Tent. alhier belangrijke reductie is toegestaan.

Dir. K. W. I. Mail. Dnst.

Dir. Ham. Amerika lijn.

Reederij v. d. Brigts. „G. B. Lockhart" en „Curaçao."

Reederij v. d. „Gouverneur v. d. Brandhof."

Zooals reeds is gemeld, heeft deze laatste reederij ook eene belangrijke reductie op passageprijzen van Tent.'s bezoekers toegestaan. Ten slotte kan worden gemeld, dat de Heer Adm. van Financiën alhier eveneens eene belangrijke reductie in dien zin voor bezoekers afkomstig van Aruba en Bonaire [*per „Gouv. v. Heerdt"*] heeft toegezegd en *algeheele vrijdom* van vrachten vice-versa heeft verzekerd voor alle Tentoonstellingsartikelen afkomstig van Aruba en Bonaire [eveneens per „G. v. Heerdt".]

Koloniale Raad.

Maandagavond half acht zal weer een openbare zitting worden gehouden.

De begrooting zal wel naar de afdeelingen worden verwezen, maar in behandeling komt de oprichting van een Postspaarbank.

Nog is ingekomen een Ontwerp-Verordening tot wijziging van de verordening van 8|10 Juli 1901, tot het verkrijgen en uitoefenen van de bevoegdheid tot het houden van eene tapperij, een koffiehuis, een logement, eene societeit, een bierhuis, ijshuis of restaurant en tot het verkoopen en uitslaan van gedistilleerd.

Dit nieuw ontwerp stelt een verlaging van patent voor, omdat de thans bestaande verordening allen bindt aan de betaling van patent ad f 32,— 's maands, wat voor de kleine luyden wel wat te hoog is. Door deze wijziging wordt de gelegenheid opengesteld om in eene dringende behoefte aan goedkoope logementen te voorzien, waardoor arme vreemdelingen 's nachts onder dak kunnen komen, wat zeker de publieke zedelijkheid zal bevorderen.

Het zou ons niet verwonderen, of de K. R. zal overgaan tot onmiddellijke behandeling van dit ontwerp, dat op zich zelve duidelijk genoeg spreekt.

Havennieuws.

H. M. *Kortenaer* is Dinsdagmiddag half vier uitgestoomd naar de bovenwindsche eilanden. Op St. Kitts zal men zich telegrafisch in gemeenschap stellen met den Minister en verdere orders afwachten. Zooals het nu staat, en geen buitengewone omstandigheden intreden, zal de *Kortenaer* over een week of drie na haar bezoek aan de bovenwindsche eilanden, naar Suriname gaan en eerst in Juni a. s. hier terugkeeren.

Afscheid.

De heer J. H. J. HAMELBERG vertrok Woensdag, in gezelschap van zijn echtgenoote, met de *Prins Maurits* naar Holland.

Maandag ll. had er een bestuursvergadering plaats van de „Cur. Maatij", waarvan de heer HAMELBERG gedurende het eerste jaar secretaris was en later Voorzitter. Wat daar verhandeld is, zullen wij later wel vernemen, zeer zeker werd den heer HAMELBERG dank gebracht voor het vele goede aan de „Maatschappij" bewezen.

Dinsdagavond nam de heer HAMELBERG afscheid in de bestuursvergadering van het „Geschied—, Taal- , Land- en Volkenkundig Genootschap", van welke vereeniging hij de mede-oprichter is en wier jaarlijksche verslagen steeds overvloedige bewijzen gaven van zijn werkkracht en belezenheid. Wij zijn den eer HAMELBERG dankbaar voor wat hij deed voor de geschiedenis onzer kolonie en waardeeren ten zeerste zijn belofte, dat ZEd. voort zal gaan met zijn studie: „De Nederlanders op de West-Indische eilanden." Het voorstel van den Weleerw. Pater P. A. EUWENS om „Het beleg van Curaçao" etc. thans in ons blad als feuilleton geplaatst, later ook te publiceeren in de „Jaarverslagen" werd met applaus begroet.

Ook werd nog van andere zijden medewerking verzekerd. Van harte hopen wij, dat het Genootschap blijve bloeien en voortgaan op den weg met zooveel zorg aangelegd door den heer HAMELBERG.

De dank door het Bestuur aan dit ijverig lid gebracht, was ten volle verdiend, wij zijn er echter van overtuigd, dat ook nog op andere wijze deze dankbaarheid blijken zal.

Woensdagmorgen nam de heer HAMELBERG nog zitting in de Schoolcommissie, alwaar hem opnieuw dank gebracht werd voor zijn werkzaamheden.

Was het wonder, dat de *Prins Maurits* wemelde van vrienden en kennissen om zulk een verdienstelijk ambtenaar uitgeleide te doen?

Ook de H. E. G. heer Gouverneur kwam aan boord om afscheid te nemen.

Alles schijnt er, helaas, op te wijzen, dat de heer HAMELBERG voorgoed onze kolonie heeft verlaten, hetgeen ons hartgrondig spijt, voor de kolonie. Intusschen wenschen wij Hem en zijn echtgenoote een voorspoedige en gelukkige reis en behouden aankomst in het Vaderland. Het zal Hem daar zeker goed gaan, nadat de Minister zoo herhaaldelijk de getuigenis heeft afgelegd van *bijzondere tevredenheid* over zijn werkzaamheden.

N. Van den Brandhof.

Tijd en plaats ontbreken ons om nog heden ons te kwijten van den plicht van dankbaarheid jegens den oud-Gouverneur N. VAN DEN BRANDHOF 4 Maart ll. te 's Gravenhage overleden.

Wij hopen daartoe de volgende week in de gelegenheid te zijn.

Intusschen geven wij aan den Gezaghebber van Bonaire en familie de verzekering van onze innige deelneming in dit smartelijk verlies.

Gerecht.

Gisteravond elf uren is de *Gouv. van Heerdt* binnengeloopen met 29 gevangenen aan boord, die allen meer of minder in betrekking staan tot het voor eenige weken op Aruba gestrande schip *Rosa Helena*.

Buitenland.

De Oorlog. — Eerst eenig nieuws over Europa. Lord Balfour heeft verklaard, dat de berichten over de toebereidselen van Engeland om eenige strategische punten van Spanje te bezetten van allen grond ontbloot zijn. Integendeel de verhouding van Engeland tot Spanje is zeer vriendschappelijk.

Wat beteekent nu het telegram van 1 Maart uit Madrid ontvangen, meldende, dat vier regimenten infanterie zich hebben ingescheept te Malaga met bestemming naar de Kanarische eilanden? Op 1 Maart waren daar reeds 1000 man aangekomen. De verhouding tusschen Engeland en Rusland was eenige dagen geleden zeer gespannen, Rusland had in een scherpe nota aanmerking gemaakt op het feit, dat japansche schepen steenkolen hadden ingenomen in de engelsche haven van Weï-Haï-Weï en daardoor tot basis van hun operatiën een haven hadden verkregen recht tegenover Port Arthur, iets wat Rusland zeer nadeelig was.

Koning Eduard heeft eigenhandig een brief geschreven, waarin Z. M. in zeer vriendschappelijke bewoordingen verzekert, dat Groot Brittanje de strengste onzijdigheid zal in acht nemen, en betreurt verder de onaangename kantteekeningen, die de engelsche pers maakt op de berichten uit het Verre Oosten.

Dit bericht dateert van 5 Maart en al aanstonds kwamen verschillende berichten in, dat Frankrijk blij was en Rusland weer kalm, zelfs dat er een kentering ten gunste van Rusland was waar te nemen bij de amerikaansche regeering. De duitsche bladen raden een verbond aan tusschen Frankrijk en Engeland om de Russen te helpen.

Reden derhalve om te gelooven, dat de oorlog beperkt zal blijven tot Rusland en Japan.

Nu over den oorlog zelf. De berichten zijn veelvuldig en niet alle even duidelijk. Wij zullen ons bepalen tot eenige hoofdpunten.

Hoe staat het met Port-Arthur, het russisch Gibraltar? Het blijkt hoe langer hoe meer uit de verschillende telegrammen, dat er nog geen eindaanval gedaan is door Japan. Alles was tot dusverre slechts voorbereiding. Natuurlijk, ware de kans schoon geweest, dan zou Japan toch wel zijn slag geslagen hebben, maar in de bedoelig van Japan ligt eerst over een paar weken met geweld er op los te trekken, zoowel op zee als te land. Op zee dienden de verschillende gevechten om Rusland te verzwakken, wat reeds heel aardig gelukt is. In Port-Arthur zijn niet meer dan 14 schepen op het oogenblik in goeden staat om spoedig aan een gevecht deel te nemen.

Ten tweede wilden de Japanneezen de haven van Port Arthur versperren door het in den grond boren en onklaar maken van russische schepen en het laten zinken van japansche destroyers, d. i. booten met licht brandbare stoffen geladen. Ook dit is reeds ten deele gelukt.

Telkens lazen wij in de telegrammen, dat de japansche vloot plotseling terugtrok na een aanval, dit was om zelf verliezen te ontgaan en omdat hun doel: het vernielen of beschadigen van russische schepen en het laten zinken van eenige destroyers, bereikt was.

Ten Westen en Oosten van Port-Arthur moesten nu nog troepen geland worden om ook die versterkte vesting van landszijde te kunnen bestoken en zoo gezamenlijk den aanval te doen, zoowel te land als op zee. Dit landen ging zoo geheel gemakkelijk niet, omdat ook Rusland reeds veel troepen had saamgetrokken, de landing belemmerde en de verschillende kleinere divisies nog niet met elkander vereenigd herhaaldelijk aanviel. Japan echter is veel dichter bij de kust dan Rusland en zal daar spoedig wel de grootste legers bezitten, waarna de aanval zeker zal beginnen. De infanterie der Japanneezen is onverbeterlijk, maar de ruiterij is niet veel waard,

terwijl juist de Russen een kracht bezitten in de Kozakken, wilde en woeste ruiters onverschrokken in den krijg.

Binnen Port Arthur wijst alles op het hachelijke van den toestand. De bevelhebber heeft een proclamatie uitgevaardigd, waarbij alle burgers worden uitgenoodigd de wapenen op te nemen om de Japanneezen te bestrijden.

Hij besluit zijn woorden met de verklaring, dat alle Russen onder zijn commando eerder zullen sterven dan zich overgeven. Generaal Swessel heeft last gegeven, dat alle vrouwen en kinderen zich vereenigen in een paar bepaalde gebouwen.

Verraad helpt ook nog een handje mee. 20 Chineezen werden te Port-Arthur gevangen genomen, terwijl zij teekenen gaven aan het japansch eskader.

Admiraal Stork telegrafeerde aan de regeering, dat binnen Port-Arthur en omstreken de grootste rust heerschte, dat het vijandelijk eskader noch den 28sten, noch den 29sten verscheen, zooals men *gevreesd had*, in tegendeel een verkenningstocht van eenige russische kruisers en torpedo's brachten bericht, dat geen enkel japansch schip op een afstand van 60 mijlen gezien was.

Omdat het ons voorkomt, dat de bezetting van Port-Arthur het uitgangspunt is van het oorlogsplan der Japanneezen, bepalen wij ons tot een kort overzicht hieromtrent. Zeker blijkt het uit de berichten, dat de voortgezette blokkade van Vladivostok voorloopig slechts dienst moet doen om iedere gemeenschap met Port-Arthur af te snijden.

Zelfs het landen der Japanneezen op Korrea schijnt ons in verband te staan met dezen aanval op Port-Arthur, daar de legers zich dan bevinden midden tusschen Vladivostok en Port-Arthur en dus een richting kunnen kiezen, welke voor het oogenblik het meest noodzakelijk voorkomt.

Niet ten onrechte trekt Rusland zijn troepen samen bij de Yalu, die als de grens vormt tusschen Corea, Manschoerije en China. Deze legermacht moet dus het voortgaan der japansche troepen beletten.

Een veeg teeken is het, dat en China en Corea Japan helpen, zij het ook bedekt.

Advertentien.

HEDEN bereikte ons de diep treurige tijding, dat onze zeer geliefde vader, de Hoogedelgestrenge Heer

N. VAN DEN BRANDHOF.

oud-Gouverneur van Curaçao, Ridder van den Ned. Leeuw enz., den 4n Maart 1904 te 's Gravenhage is overleden.

A. E. J. VAN DEN BRANDHOF.
H. C. C. VAN DEN BRANDHOF
GRAVENHORST.

Bonaire den 9n. Maart 1904.

Eenige en algemeene kennisgeving.

SIGAREN

"La bella Curazoleña."

De sigaartjes van bovenstaand nieuw merk, per laatste Holl: boot door ondergeteekende ontvangen, en uitsluitend voor hem vervaardigd, zijn uiterst geurig en netjes bewerkt en tegen den zeer billijken prijs van f 1,25 p. k. van 50 st. te bekomen. Ook nog steeds voorhanden de **ECHTE** sigaren „LA BELLA VENEZOLANA" á f 1,75 p. k. van 50 st., alsmede „Proefjes" en „Entrepôt".

J. S. SCHEIDELAAR.

Curaçao, 12 Maart 1904.

VERHINDERD om persoonlijk van al hun vrienden en kennissen afscheid te nemen, roepen hun de ondergeteekenden hierbij een hartelijk „vaarwel" toe.

Curaçao, 9 Maart 1904.

De Heer en Mevrouw HAMELBERG
QUAST.

"HET HERT."

Drinkt steeds het heerlijke Lans' export Bier „Het Hert"; het heeft een zuiveren en aangenamen smaak en is het meest geschikte Bier voor ons warm klimaat, dewijl het zeer weinig alcohol bevat.

Agenten voor Curaçao,

DE LANNOY & Co.

Fotografia Soublette.

Este muy conocido Taller ofrece de nuevo sus trabajos á sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO:
De 8 A. M.—4 P. M.

AGENTEN:

Senior & Co., Botica Excelsior.

Verkrijgbaar in alle apotheken.

LONGMAN & MARTINEZ
NEW YORK, U. S. A.
De Venta Por Las Ferreterias y Almacenes de Viveres.

HAMBURG-AMERIKA LIJN.

EENE UITSTEKENDE GELEGENHEID VOOR REIZIGERS naar EUROPA.

Het Yacht "Prinzessin Victoria Luise"

zal 18 April, a. s. uit Curaçao vertrekken met bestemming naar Dover, Boulogne en Hamburg, voor welke havens passagiers zullen worden aangenomen.

De prijzen der passagen 1ste klasse zijn van *f* 356,25 tot *f* 812,50, naar de ligging der kajuiten.

Duur van de reis naar de kust van Engeland of Frankrijk, **15 DAGEN**; naar Hamburg **16 DAGEN.**

Dit stoomschip, metende 5000 ton, is allerprachtigst ingericht voor 200 kajuit-passagiers; het is voorzien van eene voortreffelijke kapel, uitstekende CUISINE en bediening, bibliotheek, en verder alles wat van een modern pleizier-jacht kan worden verlangd.

Het plan van het schip, alsmede het tarief der passagen liggen ter inzage ten kantore van de ondergeteekenden.

Voor verdere informatien vervoege men zich bij

DE AGENTEN,

Edwards, Henriquez & Co.

N. B.

Zij, die van deze éénige gelegenheid gebruik willen maken, worden verzocht, zoo spoedig mogelijk, hun kajuit te willen engageeren.

Federico A. Perret Gentil,

Beheerder van de Plantage "GROOT St. JORIS,"

heeft het genoegen mede te deelen aan het Geëerde Publiek van Curaçao en aan de Vreemdelingen, die ons eiland bezoeken, dat zij genoemde plantage mogen bezichtigen en daarop den dag doorbrengen, mits zij gebruik maken van de rijtuigen der stalhouderij **Aurora**:

De prijzen zijn als volgt:

1 rijtuig voor 4 personen *f* 10,—
1 „ „ 2 „ *f* 7,50
1 Omnibus voor 6 personen *f* 12,—
vaste prijzen

Voor deze prijzen kunnen de bezoekers beschikken over de rijtuigen zoolang zij verkiezen, van 5 uren des morgens tot 5 uren des avonds.

Tevens hebben zij het recht in het landhuis te verblijven, in de plantage te wandelen en een bad te nemen in het groot réservoir.

Indien de bezoekers dit verlangen, kunnen zij op de plantage ontbijten of lunchen, het tarief is dan als volgt:

Ontbijt per persoon *f* 1,— *vaste prijs*
Lunch „ *f* 2,— „ „

Curaçao, 4 Januari 1904.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der "Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1904.	Zulia	Philad.	Marcb.	Caracas	Zulia	Philad.
Vertrekt van NEW-YORK	Feb. 13	Feb. 20	Feb. 27	Mrt. 5	Mrt. 12	Mrt. 19
Komt aan te SAN JUAN		25		10		24
Vertrekt van „		26		11		25
Doet CURAÇAO aan		28		13		27
Komt aan te LA GUAIRA	20	29	Mrt. 5	14	19	28
Vertrekt van „	21	Mrt. 2	6	16	20	80
Komt aan te PTO. CABELLO		8		17		81
Vertrekt van „		4		18		April 1
Komt aan te CURAÇAO	22	5	7	19	21	2
Vertrekt van „	29	6	14	20	28	3
Doet LA GUAIRA aan		7		21		4
Doet PONCE „	Mrt. 2		16		80	
„ SAN JUAN „		9		28		6
Komt aan te NEW-YORK	8	14	22	28	April 5	11

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Zulia	Merida	Marac.	Merida	Zulia	Merida
Vertrekt van CURAÇAO	Feb. 22	Feb. 29	Mrt. 7	Mrt. 14	Mrt. 21	Mrt. 28
Komt aan te MARACAIBO	28	1	8	15	22	29
Vertrekt van „	27	4	12	18	27	Apr. 3
Komt aan te CURAÇAO	28	5	13	19	28	2

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO.